

LEGE nr. 188 din 8 decembrie 1999 (**republicată**)(*actualizată*)
privind Statutul funcționarilor publici*)
(actualizată până la data de 12 august 2016*)

EMITENT ● PARLAMENTUL

**) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare. Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004 și ulterior a mai fost modificată prin:

- Legea nr. 164/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 19 mai 2004;
- Legea nr. 344/2004 pentru modificarea art. 27 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 27 iulie 2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 18 aprilie 2005;
- Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004;
- Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 512/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 30 noiembrie 2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2005 pentru modificarea art. 84 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 mai 2005, aprobată prin Legea nr. 228/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 iulie 2005;
- Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005;
- Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 19 decembrie 2005;
- Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 20 ianuarie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 417/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 noiembrie 2006;
- Legea nr. 442/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 15 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 4 decembrie 2006. Notă

Prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 351 din 7 mai 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 433 din 17 iunie 2015, a fost admisă excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, constatându-se că acestea sunt

neconstituționale.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

Prin urmare, în intervalul 17 iunie 2015-1 august 2015, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici (inclusiv toate modificările determinate de acest act normativ asupra Legii nr. 188/1999 republicată cu modificările și completările ulterioare) au fost suspendate de drept, încetându-și efectele juridice, începând cu data de 2 august 2015, întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, denumite în continuare raporturi de serviciu.

(2) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea, în conformitate cu dispozițiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

Articolul 2

(1) Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome.

(2) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. Persoana care a fost eliberată din funcția publică și se află în corpul de rezervă al funcționarilor publici își păstrează calitatea de funcționar public.

(3) Activitățile desfășurate de funcționarii publici, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, sunt următoarele:

- a) punerea în executare a legilor și a celorlalte acte normative;
- b) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;
- c) elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor necesare realizării și implementării politicilor publice, precum și a documentației necesare executării legilor, în vederea realizării competenței autorității sau instituției publice;
- d) consilierea, controlul și auditul public intern;
- e) gestionarea resurselor umane și a resurselor financiare;

- f) colectarea creanțelor bugetare;
 - g) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
 - h) realizarea de activități în conformitate cu strategia de informatizare a administrației publice.
- (4) Funcțiile publice sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.
- (5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcționarilor publici din cadrul autorităților administrative autonome și din cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală constituie corpul funcționarilor publici.

Articolul 3

Principiile care stau la baza exercitării funcției publice sunt:

- a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate;
- b) transparență;
- c) eficiență și eficacitate;
- d) responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale;
- e) orientare către cetățean;
- f) stabilitate în exercitarea funcției publice;
- g) subordonare ierarhică.

Articolul 4

- (1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii.
- (2) Exercițarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată.
- (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), funcțiile publice de execuție temporar vacante pe o perioadă de cel puțin o lună pot fi ocupate pe perioadă determinată, astfel:
- a) prin redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective;
 - b) prin numire pe perioadă determinată, prin concurs în condițiile legii, în situația în care în corpul de rezervă nu există funcționari publici care să îndeplinească cerințele specifice pentru a fi redistribuiți în conformitate cu dispozițiile prevăzute la lit. a). Persoana numită în aceste condiții dobândește calitatea de funcționar public numai pe această perioadă și nu beneficiază la încetarea raportului de serviciu de dreptul de a intra în corpul de rezervă al funcționarilor publici.

Articolul 5

- (1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:
- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
 - b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
 - c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;
 - d) serviciile diplomatice și consulare;
 - e) autoritatea vamală;
 - f) poliția și alte structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative;
 - g) alte servicii publice stabilite prin lege.
- (2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:
- a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;

b) funcții publice specifice.

(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare, precum și polițiștilor și altor structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, dispozițiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum și cu privire la carieră.

Articolul 6

Prevederile prezentei legi nu se aplică:

- a) personalului contractual salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, pază, precum și altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică. Persoanele care ocupă aceste funcții nu au calitatea de funcționar public și li se aplică legislația muncii;
- b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului;
- c) corpului magistraților;
- d) cadrelor didactice;
- e) persoanelor numite sau alese în funcții de demnitate publică.

Capitolul II Clasificarea funcțiilor publice.

Categorii de funcționari publici

Articolul 7

(1) Funcțiile publice se clasifică după cum urmează:

- a) funcții publice generale și funcții publice specifice;
- b) funcții publice din clasa I, funcții publice din clasa a II-a, funcții publice din clasa a III-a;
- c) funcții publice de stat, funcții publice teritoriale și funcții publice locale.

(2) Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.

(3) Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice.

(4) Echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale, în condițiile legii, se face prin statutele speciale prevăzute la art. 5 alin. (1) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Articolul 8

(1) Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în cadrul autorităților administrative autonome.

(2) Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

(3) Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite și avizate, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Articolul 9

Funcțiile publice se împart în 3 clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

- a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;
- b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă;
- c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat.

Articolul 10

(1) După nivelul atribuțiilor titularului funcției publice, funcțiile publice se împart în trei categorii după cum urmează:

- a) funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;
- b) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de conducere;
- c) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție.

Articolul 11

(1) Funcționarii publici sunt debutanți sau definitiv.

(2) Pot fi numite funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice de grad profesional debutant.

(3) Pot fi numiți funcționari publici definitiv:

- a) funcționarii publici debutanți care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;
- b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin concurs și care au vechimea în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice de minimum 12 luni, 8 luni și, respectiv, 6 luni, în funcție de nivelul studiilor absolvite.

Articolul 12

Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:

- a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;

Lit. a) a art. 12 a fost repusă în vigoare prin respingerea ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 3 din 11 februarie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 84 din 11 februarie 2009 de către LEGEA nr. 379 din 10 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 870 din 14 decembrie 2009.

- b) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- c) prefect;
- d) secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- e) subprefect;
- f) inspector guvernamental.

Articolul 13

(1) Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:

- a) director general și director general adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;
- b) director și director adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;
- c) secretar al unității administrativ-teritoriale*);
- d) director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;

Lit. d) a alin. (1) al art. 13 a fost modificată de pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 105 din 6 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 668 din 6 octombrie 2009. Pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 105 din 6 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 668 din 6 octombrie 2009 și-a încetat efectele juridice conform DECIZIEI CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 28 din 14 ianuarie 2010. Pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 105 din 6 octombrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 668 din 6 octombrie 2009 a fost abrogat de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 264 din 22 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 872 din 28 decembrie 2010.

Lit. d) a alin. (1) al art. 13 a revenit la forma oficială.

- e) șef serviciu, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;
 - f) șef birou, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.
- (2) În cadrul autorităților administrative autonome pot fi stabilite și funcțiile publice prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), precum și alte funcții publice prevăzute în reglementările specifice.
- (3) Funcțiile publice prevăzute la alin. (1) lit. a) se pot stabili și în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică locală care au un număr de minimum 150 de posturi.

Articolul 14

(1) Sunt funcționari publici de execuție din clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.

(2) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a II-a persoanele numite în funcția publică generală de referent de specialitate, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(3) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a III-a persoanele numite în funcția publică generală de referent, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

Articolul 15

Funcțiile publice de execuție sunt structurate pe grade profesionale, după cum urmează:

- a) superior, ca nivel maxim;
- b) principal;
- c) asistent;

d) debutant.

Capitolul III Categoria înalților funcționari publici

Articolul 16

(1) Înalții funcționari publici realizează managementul de nivel superior în administrația publică centrală și în autoritățile administrative autonome.

(2) Pentru a ocupa o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) cele prevăzute la art. 54;

b) studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;

c) cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;

d) a absolvit programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici ori a exercitat un mandat complet de parlamentar*);

e) a promovat concursul național pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici.

(3) Pentru ocuparea funcțiilor publice prevăzute la art. 12 lit. a), b) și d) se pot stabili condiții specifice sau proceduri specifice, în condițiile legii.

Articolul 17

Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici se organizează în condițiile legii.

Articolul 18

(1) Intrarea în categoria înalților funcționari publici se face prin concurs național. Recrutarea se face de către o comisie permanentă, independentă, formată din 7 membri, numiți prin decizie a primului-ministru. Membrii comisiei au mandate fixe de 10 ani și jumătate și sunt numiți prin rotație.

(2) Persoanele care au promovat concursul național prevăzut la alin. (1) pot fi numite în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(3) Structura, criteriile de desemnare a membrilor, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Articolul 19

(1) Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a înalților funcționari publici se fac, în condițiile legii, de către:

a) Guvern, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12 lit. a), c) și e);

b) primul-ministru, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12 lit. b),

d) și f).

Alin. (1) al art. 19 a revenit la forma anterioară ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 3 din 11 februarie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 84 din 11 februarie 2009 prin respingerea acestui act normativ de către LEGEA nr. 379

din 10 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 870 din 14 decembrie 2009.

(2) Numirea într-o funcție publică prevăzută la art. 12 lit. a), b) și d) se face dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3).

Alin. (2) al art. 19 a revenit la forma anterioară ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 3 din 11 februarie 2009, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 84 din 11 februarie 2009 prin respingerea acestui act normativ de către LEGEA nr. 379 din 10 decembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 870 din 14 decembrie 2009.

(3) La eliberarea din funcția publică, înalții funcționari publici au dreptul la compensații materiale, stabilite potrivit legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.

Articolul 20

(1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face anual, în condițiile legii.

(2) Evaluarea generală a înalților funcționari publici se face o dată la 2 ani, în scopul confirmării cunoștințelor profesionale, aptitudinilor și abilităților necesare exercitării funcției publice.

(3) Înalții funcționari publici au obligația de a urma anual cursuri de perfecționare profesională, în condițiile legii.

(4) Evaluarea anuală prevăzută la alin. (1) și evaluarea generală prevăzută la alin. (2) se fac de către o comisie de evaluare, ai cărei membri sunt numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative.

Capitolul IV Managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici

Secțiunea 1 Agenția Națională a Funcționarilor Publici

Articolul 21

(1) Pentru crearea și dezvoltarea unui corp de funcționari publici profesionist, stabil și imparțial se înființează, în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit de către primul-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative. În exercitarea atribuțiilor care îi revin, președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite ordine cu caracter normativ și individual.

(3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este finanțată de la bugetul de stat.

Articolul 22

(1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții:

a) elaborează politicile și strategiile privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici;

b) elaborează și avizează proiecte de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;

c) monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice;

d) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităților și

instituțiilor publice, privind funcțiile publice, precum și instrucțiuni privind aplicarea unitară a legislației în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici;

e) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici;

f) stabilește criteriile pentru evaluarea activității funcționarilor publici;

g) centralizează propunerile de instruire a funcționarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici;

h) colaborează cu Institutul Național de Administrație*) la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administrația publică și de perfecționare a funcționarilor publici; Notă

*) A se vedea lit. b) a art. 57, Cap. IX din LEGEA nr. 329 din 5 noiembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 761 din 9 noiembrie 2009.

i) întocmește și administrează baza de date cuprinzând evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici;

j) realizează recrutarea și promovarea pentru funcțiile publice pentru care organizează concurs, monitorizează recrutarea și promovarea pentru celelalte funcții publice, în condițiile prezentei legi;

Lit. j) a alin. (1) al art. 22 a fost modificată de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 140 din 7 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 8 iulie 2010.

j^1) organizează concursuri sau examene pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante, în condițiile prevăzute la art. 58;

Lit. j^1) a alin. (1) al art. 22 a fost introdusă de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 140 din 7 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 8 iulie 2010.

j^2) dispune suspendarea organizării și desfășurării concursurilor, în condițiile legii;

Lit. j^2) a alin. (1) al art. 22 a fost introdusă de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 140 din 7 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 8 iulie 2010.

k) realizează redistribuirea funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;

Lit. k) a alin. (1) al art. 22 a revenit la forma oficială, datorită încetării efectelor juridice ale ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 82 din 27 august 2013, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 549 din 29 august 2013, în urma declarării neconstituționale a acestui act normativ prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 351 din 7 mai 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 433 din 17 iunie 2015.

ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 82 din 27 august 2013, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 549 din 29 august 2013 a fost respinsă de art. unic din LEGEA nr. 36 din 22 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 220 din 24 martie 2016. Prin urmare, lit. k) a alin. (1) al art. 22 revine la forma avută anterior modificării aduse prin această ordonanță de urgență. Notă

Prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 351 din 7 mai 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 433 din 17 iunie 2015, a fost admisă excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, constatându-se că acestea sunt neconstituționale.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

Prin urmare, în intervalul 17 iunie 2015-1 august 2015, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici (inclusiv toate modificările determinate de acest act normativ asupra Legii nr. 188/1999 republicată cu modificările și completările ulterioare) au fost suspendate de drept, încetându-și efectele juridice, începând cu data de 2 august 2015, întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

-
- l) acordă asistență de specialitate și coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;
 - m) participă la negocierile dintre organizațiile sindicale reprezentative ale funcționarilor publici și Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
 - n) colaborează cu organisme și cu organizații internaționale din domeniul său de activitate;
 - o) elaborează anual, cu consultarea autorităților și instituțiilor publice, Planul de ocupare a funcțiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului*);
 - p) întocmește raportul anual cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, pe care îl prezintă Guvernului;
 - q) constată contravenții și aplică sancțiuni, în condițiile legii.
- (2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.
- (3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are legitimare procesuală activă și poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă cu privire la:
- a) actele prin care autoritățile sau instituțiile publice încalcă legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici, constatate ca urmare a activității proprii de control;
 - b) refuzul autorităților și instituțiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici.
- (4) Actul atacat potrivit alin. (3) este suspendat de drept.
- (5) Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici poate sesiza și prefectul în legătură cu actele ilegale emise de autoritățile sau instituțiile publice locale.

Articolul 22¹

Agenția Națională a Funcționarilor Publici dispune suspendarea organizării și desfășurării concursului sau, după caz, a examenului, în următoarele cazuri:

- a) în situația în care este sesizată și se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale privind organizarea și desfășurarea concursurilor de recrutare și de promovare în funcții publice din cadrul autorităților și

instituțiilor publice;

b) autoritatea sau instituția publică nu a transmis Agenției Naționale a Funcționarilor Publici planul de ocupare a funcțiilor publice, potrivit prevederilor art. 23 alin. (4) și (5);

c) autoritatea sau instituția publică care organizează concursul sau examenul nu a obținut avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, potrivit prevederilor art. 107.

Art. 22¹ a fost introdus de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 140 din 7 iulie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 8 iulie 2010.

Articolul 23

(1) Planul de ocupare a funcțiilor publice stabilește:

a) numărul maxim al funcțiilor publice rezervate promovării funcționarilor publici;

b) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi rezervate în scopul promovării rapide;

c) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi ocupate prin recrutare;

d) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi înființate;

e) numărul maxim al funcțiilor publice care vor fi supuse reorganizării;

f) numărul maxim de funcții publice pe fiecare clasă, categorie și pe grade profesionale;

g) numărul maxim al funcțiilor publice de conducere și al funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(2) Planul de ocupare a funcțiilor publice se elaborează anual, cu consultarea sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici, astfel:

a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pe baza propunerilor ordonatorilor principali de credite, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală;

b) de către primar sau, după caz, de către președintele consiliului județean, prin aparatul de specialitate, pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală.

(3) Planul de ocupare a funcțiilor publice se întocmește centralizat, pe fiecare ordonator principal de credite și pe fiecare instituție din subordinea acesteia sau finanțată prin bugetul său.

(4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a Guvernului. În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), planul de ocupare a funcțiilor publice se aprobă prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean.

(5) Pentru autoritățile și instituțiile publice din administrația publică locală, proiectul planului de ocupare a funcțiilor publice se transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici cu 45 de zile înainte de data aprobării. În situația în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici constată neregularități în structura acestuia, autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a modifica proiectul planului de ocupare a funcțiilor publice, pe baza observațiilor Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în conformitate cu prevederile legale.

Articolul 24

Gestiunea curentă a resurselor umane și a funcțiilor publice este organizată și realizată, în cadrul fiecărei autorități și instituții publice, de către un compartiment specializat, care colaborează direct cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Secțiunea a 2-a Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici

Articolul 25

(1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici administrează evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, pe baza datelor transmise de autoritățile și instituțiile publice.

(2) Evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici se ține în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, potrivit formatului stabilit de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici. Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici toate informațiile cuprinse în evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici din cadrul acestora.

(3) În scopul asigurării gestionării eficiente a resurselor umane, precum și pentru urmărirea carierei funcționarului public, autoritățile și instituțiile publice întocmesc dosarul profesional pentru fiecare funcționar public.

(4) Formatul standard al evidenței funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și conținutul dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Articolul 26

(1) Autoritățile și instituțiile publice răspund de întocmirea și actualizarea dosarelor profesionale ale funcționarilor publici și asigură păstrarea acestora în condiții de siguranță.

(2) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau instituția publică păstrează o copie a dosarului profesional și înmânează originalul funcționarului public, pe bază de semnătură.

(3) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare intervenită în situația funcționarilor publici.

(4) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și la dosarul profesional al funcționarului public au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(5) La solicitarea funcționarului public, autoritatea sau instituția publică este obligată să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, vechimea în muncă, în specialitate și în funcția publică.

Capitolul V Drepturi și îndatoriri

Secțiunea 1 Drepturile funcționarilor publici

Articolul 27

(1) Dreptul la opinie al funcționarilor publici este garantat.

(2) Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură.

Articolul 28

Funcționarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct.

Articolul 29

- (1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcționarilor publici.
- (2) Funcționarii publici pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora.
- (3) Î